

31977L0453

L 176/8

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

15.7.1977

DYREKTYWA RADY

z dnia 27 czerwca 1977 r.

dotycząca koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych w zakresie działalności pielęgniarek/pielęgniarzy odpowiedzialnych za opiekę ogólną

(77/453/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 49, 57, 66 i 235,

Artykuł 1

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

w związku ze wzajemnym uznawaniem dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji pielęgniarek/pielęgniarzy odpowiedzialnych za opiekę ogólną, ustanowionych dyrektywą Rady 77/452/EWG ⁽³⁾, porównywalny charakter kształcenia w Państwach Członkowskich, umożliwiający koordynację w tej dziedzinie, może zostać ograniczony poprzez nałożenie wymogu przestrzegania minimalnych norm przy pozostawieniu Państwom Członkowskim swobody w organizacji nauczania;

koordynacja przewidziana w niniejszej dyrektywie nie wyklucza dalszej koordynacji;

koordynacja przewidziana w niniejszej dyrektywie obejmuje kształcenie zawodowe pielęgniarek/pielęgniarzy odpowiedzialnych za opiekę ogólną; w odniesieniu do kształcenia, obecnie większość Państw Członkowskich nie dokonuje rozróżnienia między pielęgniarkami/pielęgniarzami prowadzącymi działalność jako pracownicy najemni a pielęgniarkami/pielęgniarzami pracującymi na własny rachunek; w celu zachęcenia do swobodnego przepływu wykwalifikowanych pracowników we Wspólnocie, tak szybko, jak jest to możliwe, konieczne wydaje się rozszerzenie stosowania niniejszej dyrektywy na pielęgniarki/pielęgniarzy zatrudnionych jako pracownicy najemni;

1. Państwa Członkowskie przyznają dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji pielęgniarek/pielęgniarzy odpowiedzialnych za opiekę ogólną wyszczególnione w art. 3 dyrektywy 77/452/EWG na podstawie egzaminu gwarantującego, że w czasie kształcenia osoba zainteresowana uzyskała:

- a) odpowiednią wiedzę w zakresie nauk, na których opiera się pielęgniarstwo ogólne, łącznie z wystarczającym zrozumieniem budowy, funkcji fizjologicznych i zachowania osób zdrowych i chorych oraz zależności między stanem zdrowia a fizycznym i społecznym środowiskiem człowieka;
- b) wystarczającą wiedzę o charakterze i etyce zawodu oraz ogólnych zasadach dotyczących stanu zdrowia i pielęgniarstwa;
- c) odpowiednie doświadczenie kliniczne; doświadczenie to, dobrane ze względu na jego wartości szkoleniowe, powinno zostać zdobyte pod nadzorem wykwalifikowanego personelu pielęgniarskiego w miejscu, w którym liczba wykwalifikowanego personelu i sprzętu zapewniają właściwą opiekę pielęgniarską nad pacjentami;
- d) zdolność do uczestnictwa w praktycznym szkoleniu personelu służby zdrowia oraz doświadczenie w pracy z tym personelem;
- e) doświadczenie we współpracy z innymi zawodami w służbie zdrowia.

2. Kształcenie określone w ust. 1, powinno obejmować co najmniej:

- a) 10 lat wykształcenia ogólnego poświadczanego dyplomem, świadectwem lub innym dokumentem potwierdzającym posiadanie kwalifikacji, wydanym przez właściwe władze lub organy w Państwie Członkowskim, albo świadectwo potwierdzające wynik egzaminu o poziomie równorzędnym do szkoły pielęgniarskiej;

⁽¹⁾ Dz.U. C 65 z 5.6.1970, str. 12.

⁽²⁾ Dz.U. C 108 z 26.8.1970, str. 23.

⁽³⁾ Dz.U. L 176 z 15.7.1977, str. 1.

b) kształcenie zawodowe w pełnym wymiarze godzin, które musi obejmować przedmioty zawarte w programie nauczania wymienione w załączniku do niniejszej dyrektywy i stanowić kurs trzyletni lub 4 600 godzin kształcenia teoretycznego i praktycznego.

3. Państwa Członkowskie zapewnią, aby instytucja kształcąca pielęgniarki/pielęgniarzy była odpowiedzialna za koordynację teorii i praktyki w trakcie całego kursu.

Szkolenie teoretyczne i techniczne wymienione w części A Załącznika będzie zrównoważone i skoordynowane ze szkoleniem klinicznym pielęgniarek/pielęgniarzy wymienionym w sekcji B tego Załącznika w taki sposób, aby wiedza i doświadczenie wymienione w ust. 1 zostały nabyte we właściwym trybie.

Szkolenie kliniczne w pielęgniarstwie powinno przybrać formę, zatwierdzonego przez właściwe władze lub organy, nadzorowanego stażu w oddziałach szpitalnych lub innych placówkach medycznych, łącznie z domowymi usługami pielęgniarstwowymi. W czasie tego szkolenia adepci pielęgniarstwa uczestniczą w pracy oddziałów w zakresie, w jakim uczestnictwo to przyczynia się do ich kształcenia. Zaznajamia się ich z zakresem obowiązków obejmujących opiekę pielęgniarską.

4. Nie później, niż pięć lat po ogłoszeniu niniejszej dyrektywy i po przeanalizowaniu sytuacji, Rada, działając na wniosek Komisji zdecyduje, czy utrzymać lub zmienić przepisy ust. 3 dotyczące równowagi pomiędzy kształceniem teoretycznym i praktycznym z jednej strony, a kształceniem klinicznym pielęgniarek/pielęgniarzy z drugiej strony.

5. Państwa Członkowskie mogą udzielić częściowego zwolnienia osobom, które odbyły część szkolenia określonego w ust. 2 lit. b) w formie innego szkolenia na co najmniej równoważnym poziomie.

Artykuł 2

Bez względu na przepisy art. 1, Państwa Członkowskie mogą dopuścić kształcenie w niepełnym wymiarze godzin na warunkach zatwierdzonych przez właściwe organy krajowe. Pełny okres kształcenia w niepełnym wymiarze godzin nie może być krótszy niż okres kształcenia w pełnym wymiarze godzin.

Poziom kształcenia nie może być ograniczony przez niepełny wymiar godzin.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa stosuje się również do obywateli Państw Członkowskich, którzy, zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników we Wspólnocie ⁽¹⁾, prowadzą lub będą prowadzić jako pracownicy najemni jedną z działalności określonych w art. 1 dyrektywy 77/452/EWG.

Artykuł 4

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie środki uwzględniające niniejszą dyrektywę w ciągu dwóch lat od jej ogłoszenia i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

2. Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy.

Artykuł 5

W przypadku, gdy Państwo Członkowskie napotka poważne trudności przy wdrażaniu niniejszej dyrektywy w określonych dziedzinach, Komisja wspólnie z tym Państwem dokona analizy tych trudności i zwróci się o opinię do Komitetu Wyższych Urzędników ds. Zdrowia Publicznego powołanego decyzją 75/365/EWG ⁽²⁾, zmienioną decyzją 77/455/EWG ⁽³⁾.

W razie potrzeby, Komisja przedłoży Radzie właściwe propozycje.

Artykuł 6

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 27 czerwca 1977 r.

W imieniu Rady

J. SILKIN

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. C 65 z 5.6.1970, str. 12.

⁽²⁾ Dz.U. C 108 z 26.8.1970, str. 23.

⁽³⁾ Dz.U. L 176 z 15.7.1977, str. 1.

ZAŁĄCZNIK

PROGRAM KSZTAŁCENIA PIEŁĘGNIAREK/PIEŁĘGNIARZY ODPOWIEDZIALNYCH ZA OPIEKĘ OGÓLNA

Kształcenie prowadzące do uzyskania dyplomu, świadectwa lub innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji pielęgniarek/pielęgniarzy odpowiedzialnych za opiekę ogólną składa się z następujących dwóch części:

A. Szkolenie teoretyczne i techniczne:a) *pielęgniarstwo*:

- wiedza i etyka zawodowa
- zasady ogólne zdrowia i pielęgniarstwa
- zasady pielęgniarstwa w odniesieniu do:
 - medycyny ogólnej i specjalistycznej,
 - chirurgii ogólnej i specjalistycznej,
 - opieki nad dziećmi i pediatrii,
 - opieki położniczej,
 - zdrowia psychicznego i psychiatrii,
 - opieki nad osobami starszymi i geriatrii;

b) *nauki podstawowe*:

- anatomia i fizjologia,
- patologia,
- bakteriologia, wirusologia i parazytologia,
- biofizyka, biochemia i radiologia,
- dietetyka,
- higiena:
 - profilaktyka,
 - edukacja zdrowotna,
- farmakologia;

c) *nauki społeczne*:

- socjologia,
- psychologia,
- zasady administracji
- zasady pedagogiki
- ustawodawstwo społeczne i zdrowotne,
- prawne aspekty pielęgniarstwa,

B. Szkolenie kliniczne:

- Pielęgniarstwo w odniesieniu do:
- medycyny ogólnej i specjalistycznej,
 - chirurgii ogólnej i specjalistycznej,
 - opieki nad dziećmi i pediatrii,
 - opieki położniczej,
 - zdrowia psychicznego i psychiatrii,
 - opieki nad osobami starszymi i geriatrii;
 - pielęgniarskiej opieki domowej.
-